

Egy elképzelt állat-konferencia

A minap világkonferenciát tartottak az állatok, ahol több száz képviselő gyűlt össze. A konferencia célja az volt, hogy a **veszélyeztetett állatok** felhívják magukra a figyelmet. Mindenki bemutatózott, majd felvázolta mindennapjait, életkörülményeit. Íme néhány bemutatkozás, amelyet nekem is volt szerencsém meghallgatni.

Magasztal,

Kedves vendégei! George vagyok, koala, és egészen **Ausztráliából** utaztam ideig. Sajnos egyre kevesebben vagyunk.

Közeli rokonunk a vombat, de hozzá képest vastagabb bundánk van, és a fülünk is nagyobb. Általában csendesekek vagyunk, csak mi fiúk szoktunk hangoskodni akkor, ha figyelmünket szeretnénk valamire a többieket.

Kedvenc menünk az **eukaliptuszlevél**. Szinte kivétel nélkül mindig ezt eszük. Bár legtöbbször este, mert – hogy őszinte legyek –, napközben inkább jót alszunk az ágakon. Legtöbbször ugyan is a fákon lakunk, de fészket nem készítünk. Közlekedni viszont jobban szeretünk a földön.

KOALA

EURÁZSIAI HÓD

Büszkén jelenthetem, hogy mi, hódok vagyunk Európa és Ázsia **legnagyobb rágcsáló faja**. Engem Kimmek hívnak.

Ahogy láthatjátok, bama a bundánk. Selymes és vízhatlan, mivel sokat vagyunk a vízben. Hosszu, lapos farkunk pedig pikkelyes, ez és a hátsó lábunkon található úszóhártya segít a gyors úszásban. Orrunkat és fülünket egy vékony bőrbelennyel el tudjuk zárni, így nem árthat a víz.

Ellentétben a kanadai rokonainkkal, **mi nem építünk hódvárat, és gátakat is csak ritkán**. A partfalba ásunk magunknak vackot.

Legszívesebben növényeket eszünk, amit az évszaktól függően választunk: tavasszal és nyáron lágyszárú, ősszel és télen pedig fás szárú növényeket.

Sajnos nagyon sok hódot fogtak el, ezért lettünk veszélyeztetett faj. Teljesen kipusztítottak a fajunkat Magyarországról is; de nemrég visszatelepítettek néhány családot.

EURÓPAI VIDRA

Sziasztok, Vilmos vagyok, a vidra.

Mi az úszóhártyánknak és áramvonalas testünknek köszönhetően **rendkívül gyorsan úszunk**, így tudtam csak időben ideérni a konferenciára. Általában **magányosan élünk**, ez alól kivételt képeznek a kicsinyeit gondozó anyák. Nem alszunk téli álmot, lakásunkat pedig a víz fölé hajló fák tövében szoktuk berendezni. Kedvenc eledeleink a hal és a rák, de olykor pocokot vagy rovarokat is eszünk. Nagyon **szeretünk játszani**, sokszor még a vadászat után is folytatjuk a mókát a vízben, télen pedig az egész vidracsalád a tóparton „szánkózik”.

Sajnos a folyók szennyezettsége, a táplálék fogyása miatt mi is kevesen vagyunk már, így kerültünk a veszélyeztetett állatok közé.

Ha nem jöttem volna erre a konferenciára, valószínűleg csak Indiában találhattok volna meg engem, Khamt, illetve a társaimat.

Testünk nagyobb, mint az oroszánoké. **Akár három méteresre is megnőhetünk**. Bundánk élénk narancsvörös, amelyet széles fekete csíkok díszítenek, de a hasunk mindig fehér.

Mi ragadozók vagyunk. A zsákmányunkat éjszaka, magas fűben elrejtőzve közelítjük meg, és hátulról kapjuk el őket. A nagytestű emlősöket szeretjük, de ritkán kisebb állatokat is eszünk. Sajnos nem vagyunk kitartó üldözők, hamar elfáradunk, és a szaglásunk sem túl jó. De a **látásunk és hallásunk kitűnő**. Sokáig vadásztak ránk, ezért maradtunk ilyen kevesen. Viszont ma már komolyan védelmeznék minket Indiában – mert a tigris az ország jelképe!

MI

MI

MI

MI

BENGÁLI TIGRIS

